

af Taksterne, som der her er Tale om, men en saadan Bestemmelse vil i alt Fald medføre, at der i hvert Byraad Landet over bliver ført en Hundebestemmelse, og man kan risikere — kan jeg næsten sige — at faa lige saa mange Hundetakster, som vi har Kommunalbestyrelser. Som Forholdet er nu, er det nogenlunde frit, og jeg kan sige, at i mange Byer — i alt Fald hvor jeg er kendt — har man Takster paa 5—10—15 Kr., saa at 15 Kr. er Maksimum. Jeg husker, at jeg under Behandlingen i Fjor sagde, at jeg ikke havde noget imod, at disse Takster blev noget forhøjet, men jeg kan ikke gaa med til en saa voldsom Forhøjelse, som der her er Tale om. Jeg haaber, at vi, naar Lovforslaget nu kommer i Udvalg, vil kunne enes om Taksterne. Der var, da vi forhandlede i Fjor, ikke saa forfærdelig langt tilbage til, at vi var naaet til Enighed, men det var altsaa om Takster, der laa ikke saa lidt under de her foreslaaede.

Hvad de enkelte Punkter angaar, kan jeg godt tiltræde, at der er fastsat store Muligheder for det Tilfælde, at f. Eks. en bidsk Hund farer paa Folk og maaske gør Skade. Det mener jeg er ganske rigtigt.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Albert Jensen) sagde, at dette Lovforslag hurtigt kunde gennemføres, fordi det var mere enkelt. Det kan gerne være; der er dog en Paragraf mere i Forslaget, og det pejer jo ikke at betyde, at det skulde være mere enkelt. Jeg mener, at Forslagene ikke adskiller sig saa forfærdelig meget fra hinanden, og Taksterne er opretholdt, dog saaledes, at der f. Eks. i § 6 er en Forhøjelse og ligeledes i § 3, idet der her udtrykkelig siges, at Taksterne skal være 10 og 20 Kr., og jeg tror ikke, man har saa høje Takster nu i ret mange Kommuner. Jeg tror, som sagt, at i Almindelighed er den højeste Takst 15 Kr., og nu vil man altsaa gaa til 60 Kr., til en Firedobling, og for de smaa Hunde vil man fordoble Taksterne. Det er en saa klækkelig Takstforhøjelse, at jeg ikke tror, den har Udsigt til at faa Flertal i dette høje Ting. Men jeg gaar ogsaa ud fra, at den højtærede Minister vil være forhandlingsvenlig og medvirke til, at vi kan faa Lovforslaget fremmet forholdsvist hurtigt, ogsaa ved at gaa med til lavere Sats end foreslaaet, og navnlig gaa med til, at de 3 Maaneder forandres til 4 Maaneder, hvilket jeg tror i mange Tilfælde vil være rigtigt.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det kommende Udvalg.

Veistrup: Ogsaa jeg havde Lejlighed til i Fjor paa mit Partis Vegne at gøre nogle Bemærkninger angaaende Lovforslaget om Hundeafgift samt om Straf og Erstatning for Skade foraarsaget af Hunde. Jeg skal derfor ikke komme med mange Bemærkninger og endnu langt mindre forsøge at rejse en politisk Polemik paa Grundlag af Hundeloven. Jeg billiger ganske det Formaal, som den højtærede Minister gav Udtryk, da han fremsatte Lovforslaget, nemlig at der skulde en Indskrænkning til af Luksushundene. Det synes mig for Resten — maa jeg sige det i denne Forbindelse — at man har gjort sig skyldig i en lille Inkonsekvens, naar man mener, at det kun er Luksushundene, en Beskatning skal gaa ud over, men samtidig har taget ogsaa Lænkehundene med; de Folk, der holder Lænkehund, gør det ganske sikkert ikke af Hensyn til, at de ønsker at udvide deres Luksus. Men jeg ser godt Aarsagen til det; Aarsagen er den, som den højtærede Minister fremførte, at man har faaet en Henvendelse fra Dyreværnsforeningen, som for øvrigt ogsaa i Fjor, da vi havde denne Sag til Behandling, særlig pegede paa Spørgsmaalet om Hundehold i Kolonihaverne. Jeg maa sige, at jeg nærer heller ikke nogen særlig Velvillie overfor de Mennesker, som lænker deres Hunde. Selv om det maaske ikke er Dyrplageri, er det i hvert Fald min Følelse imod, at man lænker en Hund. Er Hunden endelig saa bidsk, at man ikke kan lade den gaa løs og udføre den Virksomhed, som nu en Gang er Hunden beskaaret, saa forekommer det mig, at det var bedre, om man ødelagde den Hund.

Der er to Formaal med Lovforslaget, for det første at indskrænke Hundeholdet, for det andet at ordne det saaledes, at de Mennesker, hvis Hunde foraarsager Skade, ifalder Straf eller Erstatningsansvar. Ogsaa dette sidste billiger jeg ganske. Det vilde være urimeligt andet. Det er desværre saaledes i Øjeblikket, at man i mange Tilfælde ikke er i Stand til at konstatere, hvis Hund det er, der er Skyld i den Skade, der foregaar. Jeg ser, at man nu har gjort Hundetegnet obligatorisk, og jeg forstod, at Meningen med dette maaske er at undgaa de Processer, som der har været adskillige af, naar der var Tale om Skade foraarsaget af Hunde. Men her er jeg i nogen Grad enig med den ærede Ordfører for Venstre (Gisselbæk) Jeg tror ikke, det hjælper meget, at man giver Hundene dette Tegn paa, og det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at naar en Hund har foraarsaget Skade, er det uhyre vanskeligt at faa konstateret, hvad